

„NE BÁNTSD A
MAGYART“

Zrinyi

MURAKÖZ

„Adassék tisztelet
a katona
eszménynek“

Zrinyi-fóhász

Előfizetési ár: fél évre 5.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 13.

Csáktornya, 1942. július 10.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

Július 9.

Muraköz felszabadulásának emlék-ünnepét üljük. Igazi, bensőséges muraközi ünnep ez, amelyet csak az ért meg igazán, aki átélte annyi megpróbáltatást, mint szűkebb hazánk: Muraköznek vallásos, magyarérmű, szorgalmas népe. Nem hisszük, mert el nem hihetjük, hogy ez a nép a mult esztendő hasonló napján annyi örömkönnnyet hiába öntött volna! Ez nem volt „megrendelt” ünnepély, hanem ezt a muraközi néplelék magában termelte ki, hozta nyilvánosságra. Örömkönnnyei tehát inkább hasonlítotak a jóságos, önzetlen anya drága könnyeihez, aki tud sirni édesfia szerencséje felett is, nemcsak fiának bajában...

Ezért az anyai könnyek — okos emberek mérlegelése szerint — nagyobb értékűek, mint a gyémántszemek.

Ilyen gyémántok peregettek a mult esztendő és az idei év minden hazafias ünnepén, melyet Muraköz vezetői rendeztek. Hiszen ezek a nagy napok nem voltak egyebek, mint fokmérői a muraközi nép őszinte ragaszkodásának azon haza iránt, amelyet a muraközi mindig mindig „hazájának”, édes hazájának vallott és vall.

A sok nemes tulajdonságok között, amelyet a Gondviselés az emberi szívbe oltott, van ugyanis egy óriási horderejű, értékes tulajdonság, amely ösztönszerűen kitör az ember lelkéből. Ez a hazaszeretet.

Ezzel az erénnyel csak a gondolkodó ember rendelkezik. A növény vagy az állat a klimatikus viszonyok szerint éli életét: fejlődik, vagy növekszik. Ki nem figyelte volna meg vándormadaraink őszi költözöködését? Egy-egy csoport madár kavarog a magasban, fecskéink összebújnak a távirók sodronyain. Mindenki, a szülők és a madárfiókák együtt vannak! Nem hagynak itt maguk után senkit sem. Magukkal viszik szívüket is.

Egyetlen kivétel, amely soha nem tudja elfelejteni elvesztett hazáját, ez a gondolkodó, munkáskezü, értelmes homloku ember. Nem tudja elfelejteni azt a földet, ahol bölcsője ringott, ahol az anyai csókok édes melege keltette fel ártatlan álmaiból, ahol bölcsődallal vagy imádsággal szenderült el kis gyermekéjében... Remegő szíve csak oda kívánczik újból vissza, amit magának vallhat, mint a lézskéből kivert fiatal madár, anyjának meleg védőszárnyai alá. Adjál neki mindent: kényelmes megélhetést, munkaalkalmat, gondtalan napokat, boldogtalan lesz a távol idegenben. Máshová vágyódik szíve, az ölelő anyaföldre — az ő drága hazájába. Ilyen volt Muraközünk népé-

Országzászlónk
felavatási ünnepsége

Ő Fensége vitéz dr. József Ferenc Főherceg
tartotta a felavató beszédet
20.000 ember vett részt az ünnepélyen

A csáktornyai Országzászlóbizottság hosszú és fáradhatatlan munkája ime meghozta gyümölcsét: Felvirradt a nagy nap!

Aki ezelőtt egy héttel Csáktornyan a Horthy Miklós téren járt s azóta nem fordult meg ott, az ugyancsak csodálkozott a változáson. A tér elején díszes alapzat a zászló részére, a tér közepe feltöltve, műkö szegéllyel ellátva, pázsittal és virággal díszítve s mindez hihetetlen rövid idő alatt, a bizottság lankadatlan munkájával s a társadalom áldozatos részvételével.

Július 8-án szép napos idő volt, de estefelé a muraközi kiállítás (erről külön cikkben számolunk be) megnyitásakor hirtelen zápor kerekedett, ami bizony sokakban azt a félelmet gerjesztette, hogy az Országzászló avatásra nem lesz szép idő, de a Magyarok Istene az ő népét sohasem hagyta el július 9-én a legszebb nyári napra virradtunk.

Az éjjeli gyorsvonattal megérkezett vitéz dr. József Ferenc Ő kir. Fensége, akit szűkebbkörű

bizottság fogadott Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő vezetésével s aki az ősi Pecsornik-házban szállt meg.

A város már reggel 6 óra előtt mozgalmas képet mutatott. A helybeli lakosság jó része és a közeli falukból bejött ünneplő község már hullámzott a város utcáin. A Horthy Miklós téren Skvorcz János helyettes városbíró, aki az egész tér és környéke díszítési munkálatait intézte fáradhatatlanul és nagy szeretettel, az utolsó simításokat végezteti, hol egy zászlót, hol egy más díszit igazít helyére. Fél nyolcra, amire a fogadóbizottság és a különböző egyesületek elindulnak a vasúti állomásra, a Horthy Miklós tér tele címeres nemzeti zászlókkal, a fák bevonva nemzeti színre és a város minden házában leng a piros fehér zöld zászló, a Magyarok Istene pedig küldi drága napsugarait és ezzel fejezi ki örömét a muraköziek ünnepsége felett.

Fogadás a vasúti állomáson

Fél nyolckor elindult a menet a vasúti állomásra a következő sorrendben: levente kerekpárosok, a forgó kerekék nemzeti színű bevonása gyönyörű látványt nyújtott, utánuk a tűzoltózenekar, majd a levente díszszakasz, levente lányok, tűzoltók, diákok, a Vitézi Rend vitéz Peredy Nándor vámfelügyelő, a csáktornyai járás hadnagya, a Tűzharcosok Kákossy Győző főjegyző, szervező tiszttal vezetésével, a Vitézi Rend Zrinyi Csoportja,

Barosszövetség, Ipartestület, magyar ruhás lányok, MANSz hölgyek és az addig beérkezett községi küldöttségek.

A MANSz hölgyek majdnem valamennyien a legválogatottabb színű díszmagyar ruhákban festői látványt nyújtottak, mintha csak az ősi kastélyok nagyszonyvai keltek volna ki rámaikból.

A perronon felsorakoztak: az Országzászló

nek szomorú, közel 23 éves sorsa. Saját portáján, saját szülőföldjén lehetett s mégis az atmoszféra, amely akkor nyomta, nehezebb volt az ólombányák mérges levegőjénél. Otthon volt s mégis idegen volt körülötte minden. Eget-földet ígértek neki s ő vasjármot hordott. Szabadságról regéltek neki s ő béklyókba kötözött idegen lett saját szülőföldjén... „Szívet cseréljen, aki hazát cserél” — mondja a költő. Az Isten azonban az embernek csak egy szívet adott, hasonlóképpen egy szívnek csak egy hazát adhatott.

Mindenkit szeretnünk kell, de minden ország nem lehet hazánk. Minden népert áldozatot hozunk nem is lehetséges. Szemere írja valahol: „Az egész világról, az összes emberiségről csak egy Isten-ember, (tudniillik Jézus Krisztus, a Megváltó) halhatott meg. Az ember meghal gyermekeiért, családjáért, hazájáért. Halandó szív többet ki nem bír”.

A haza: még az Üdvözítőnek is könnyeket fakasztott szemeiben, mikor

isteni tekintetével a veszendő Jeruzsálem házait, lakóit látta, jövendőjébe pillantott. Csodálkozunk tehát azon, ha a haza szívünknek oly kedves, oly drága, oly értékes?...

Kedves, mert mindaz, amiért élni érdemes, megtaláljuk a haza nevében. Drága, mert a hazánál drágább kincsünk nem lehet.

Ilyen hazát adott Muraköz népének az isteni Gondviselés a magyar haza kebelében. Ezért folytak az örömkönnnyek, mikor a mult évben Muraköz újból szabadon mozoghatott, az Anyához visszatért. A magyar Anya, Hazánk, ezt a földrészt: Muraközt mindig édesgyermekének tartotta, dédelgette, szerette. A muraközi ember magyar hazáját mindig atyai házában tekintette, még akkor is, ha nyelvet nem mindenki érti. Szívével azonban érzi, hogy muraközi nyelve mellett szíve a magyarságért dobog...

Dr. Kákossy Árpád Elek.

bizottság Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő vezetésével, a Vitézi Rend, a Tűzharcosok, a járás vezetésével dr. Vida Ferenc főszolgabíró, dr. Száraz István és dr. Saághváry Iván szolgabírák, a városi képviselőtestület és előjáróság Korentsy Endre városi főjegyző vezetésével, a MANSZ hölgyek csoportja és a magyar nemzeti ruhás lányok hosszú csoportja.

A sok díszruhás hölgy és magyar leányok felejthetetlen látványt nyújtottak és állandóan ki voltak téve a fotografusok pergőtűzének.

Közben befutott a miksavári és muraszerdahelyi vonat, tömve leventékkel, díszruhás leányokkal, tüzoltókkal és ünneplő közönséggel s valóságos zászlóerdővel.

Fél kilenc órákor méltóságteljesen berobogott a nagykanizsai vonat, egetverő éljenzések közben. A vonatot a Himnusz hangjával fogadták, az Országzászlót négy nagykanizsai levente hozta s rögtön melléje álltak diszkrétül a magyarruhás hölgyek Tóth Teresi, Szentmiklósi Marica, Salfarics Manczi és Muncziné.

A nagykanizsai előkelőségek közül megjelentek dr. Krátky István m. kir. kormányfőtanácsos, polgármester, dr. Prack István városi tanácsos, vitéz Filó Ferenc el. isk. igazgató, vitéz Tóth Béla, továbbá dr. Tholvy Zsigmond MÉP elnök, Bartha István piarista gimn. igazgató, dr. Bertin Agoston ny. törvényszéki tanácselnök, Szabó Győző ny. járásbíró elnök, dr. Tamás János ügyvéd, dr. Boda Károly Országzászlóbizottsági tag, Kelemen Ferenc bankigazgató, Dobrovits Milán volt országgyűlési képviselő és még sokan mások, kiknek nevét

helyszüke miatt nem bírjuk felsorolni. A nagykanizsai MANSZ hölgyeket dr. Kátky István m. kir. kormányfőtanácsos polgármester neje vezette. Megjelent még Széll István türendészeti főfelügyelő Szombathelyről.

Az érkezett vendégek az Országzászlóval az állomásépület előtt helyezkedtek el, ahol Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő, városbíró dr. Krátky polgármesterhez a következő beszédet intézte:

Méltóságos Úram! Csáktornya nevében őszinte szívvel és testvéri szeretettel üdvözölek benneteket, akik a legszentebb ereklyénket, a nemzeti trikolórumot hoztátok újra e sokat hányatott földre. Lépjétek Csáktornya földjére azzal a tudattal, hogy testvérekkel fogtok itt találkozni, akik mély hálával adóznak azért a gondoskodásért és együttérzésért, melyekben nekik nehéz napjainkban és éveikben Kanizsa városa részéről mindig bőven kijutott és nem hagyta egy pillanatra sem elhagyandó azt a reményt, hogy a mai napot is meg fogjuk érni. Hozott Isten benneteket közöttünk.

Dr. Krátky polgármester válaszában megköszönte a csáktornyaiak üdvözlését, örömmel és boldogan hozták ezt a zászlót, amely a testvéri érzés és a szebb jövő záloga.

Utána Pólesinszky Jenő m. kir. áll. tanítóképzési igazgató, az Országzászló Bizottság elnöke, magas szárnyalású történelmi beszédben köszöntötte a kanizsaiakat, kiemelve, hogy Muraköz mindig magyar volt és az is lesz az idők végtelenségéig.

Felvonulás a miséhez

Dr. Krátky polgármester néhány meleg szóval reflektált az elhangzottakra, majd az időközben óriásira szaporodott ünneplő közönség, ugyanazon sorrendben, azzal a különbséggel, hogy az országzászlót vivő leventék a kanizsai küldöttséggel közösen a MANSZ hölgyek után álltak sorba, hangos zenezővel — az összes zenekarok felváltva játszottak — a Kossuth Lajos utcában

felállított díszkapu alatt a Horthy Miklós térre vonult, ahol az Országzászló talapzatán felállított oltár előtt Pehm József pápai prelátor, zalaezerszegi apátplébános mondotta az ünnepi misét. A mise elején megérkezett Ö kir. Fensége vitéz dr. József Ferenc főherceg, vitéz gróf Teleki Béla zalavármegyei főispán és dr. Brand Sándor alispán kíséretében.

Az Országzászló felavatása

Mise után Pehm prelátor felszentelte az Országzászlót, utána pedig dr. Brand Sándor Zalavármegye alispánja mondotta el beszédét.

Ma hétköznap van, de Muraközben a mai nap a legnagyobb ünnepség, e napon Zrínyi városa hálátelt szívvel fordul a budai palota felé, ahonnan jött a parancs, amelynek köszönhetjük, hogy ma ünneplhetünk.

Üdvözlő Ö Fenségét és köszönetet mond megjelenéséért. Mint a vármegye alispánja, bemutatja Ö Fenségének ezt a népet, Zrínyi katonáit, akik művelték ezt a földet, de közben karddal védték a hazát és Zrínyi szavait követve, erkölcsös életet élnek. Az ő utódaik, a mi szemünk fénye, a m. kir. honvédség, melynek dicső tettei teszik nagygyá a hazát.

Az Országzászló imádkozó helye lesz a muraközi népnek, amely munkás, engedelmes és be fogja tölteni helyét a hazában. Ö Fenségére, Muraköz népére és a Magyarországról harcoló honvédekre kéri Isten áldását.

Szavait azzal fejezte be, hogy a trianoni határnál erősebb az istenkalkotta határ, amit Isten ezer éven át megtartott, azt emberek nem téphetik szét. Végül az alispán muraközi nyelven is tartott beszédét a néphez.

Ezután Kereszturi Imre tanítóképzési növendék elszavalta a Hit című verset.

Utána dr. Krátky polgármester üdvözölte Ö Fenségét, vitéz gróf Teleki Béla főispánt és a többi előkelőségeket. Örömet fejezte ki, hogy jelen lehet a szent zászló felavatásán, amelynek Muraköz köszönheti, hogy lelke felszabadult.

Almaink valósággá váltak, Nagykanizsa boldogan és szeretettel ajánlotta fel ezt a zászlót, amely szimbolus a az ezeréves hazának, ez fűz bennünket a hazához és szabja meg célkitűzéseinket.

Boldogan adja át a zászlót, mert az jelképezi a két város testvéri érzéseit, bele van hímelve Nagykanizsa minden szeretete. 22 év minden gondját, minden Muraközért mondott imáját képviseli ez a zászló.

Beszédét Zrínyi arany szavaival fejezte be: „Ne bántsát a magyart!”

Ezután kivezényelték és felállították az Országzászló első levente őrségét, majd a Hiszekegy hangjai mellett lassan, méltóságteljesen felhúzódt az Országzászló. Ez a szivekig hatoló, örökké feledhetetlen jelenet könnyeket csalt sokak szemébe.

Ö Fensége beszéde

Ezután következett az ünnepély fénypontja: vitéz dr. József Ferenc Ö Fensége avató beszéde.

Az előkelőségek és Muraköz népéhez intézett üdvözlés után Ö Fensége méltatta az Országzászló fontosságát. Első szereplése — úgymond Ö Fensége — az oltár. Szimbolum ez, amely mindnyájunkra hat. Az oltár jelképe az áldozat és feltámadás. Muraköz is 22 évig néma áldozat volt. Erzi a Zrínyiek áldozatait Szigetvár, Nagykanizsa, Csáktornya. Zrínyi szava vonzotta ide, az ő ősi földjére.

Az országhatárokat a legnagyobb művész — Isten rajzolta s a magyar vitézség tartotta fenn. Zrínyi szava és szelleme a lathatatlan hid, amelyet nem fognak felrobbantani.

A gazdaságilag is össze vagyunk forrva. Közös munka, közös kenyér, szeretet az, ami összeköt bennünket Szent István zászlója alatt. Össze kell tartanunk, mert ha széthúzzunk, legyőz bennünket Sztalin.

Az Országzászló dúzzad a verőfényben, új gondolatok támadnak, jöjjön velünk, kinek kedve tartja Noé bárkájába, a vitortól a Gondviselés irányítja.

Csáktornya kövei! Ne bántsát a magyart! E kövek tartanak együtt bennünket, ez az értelmünk az Országzászlónak, nem a kihívás.

A lelkihidak állanak, a vashidak épülnek.

Ö Fensége leirhatatlan tapsall és éljenzések fogadott beszéde után dr. Kákossy Arpád Elek volt főiskolai tanár, szenteszéki vizsgálo, karádi plébános, Muraköz szülőlte muraközi nyelven üdvözli Ö Fenségét, a többi megjelent előkelőségeket és a muraközi népet. Itt állunk a zászló alatt. Kértük a jó Istent, ki gazdája mindennek, hogy ezt a zászlót áldja meg s ime most láthatjuk, hogy fenn lóg.

E szent zászló hármass színboloma a nemzetiségnek, népnek országának. Az első zászló a keresztiség, amely egy életet át vezet, hogy kereszt, becsületes emberek legyünk, a második zászló a bérmlás, amely megerősít bennünket szent hitünkben, a harmadik pedig, mikor elme gyünk a templomba örök hűséget esküdni annak, akit Isten élettársunkul rendelt.

Beszéde során kitér a zászlóra, mint nemzeti jelvényünkre. Idézi Petőfi versét: „A magyar nemzetnek volt sok bűne, de megbűnhődött” élni fogsz, mert éled kell.

A békediktátum! Trianon! Háromszor nem! Igenis háromszor nem! A magyar nemzet nem lesz csónak, nem lesz függő és nem lesz szegény, mert Isten partfogója. A magyar muraközi nép pedig legyen becsületes, boldog vallásos és jó hazafi, mint ahogy Isten akarja.

Utána Szabó Géza tanítóképzési növendék elszavalta a Dal a Zászlóról című verset, ezután pedig Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő városbíró, a város nevében vette át az Országzászlót meg őrzésre a következő beszéd kíséretében:

Csáktornya városa nevében mély köszönettel veszem át megőrzéséig, testvérvárosunk Nagykanizsa által nagylelkien adományozott Országzászlót. Úgy veszem át, mint városok közötti baráti zálogot, mely hivatva lesz a már évszázados testvéri kapcsolatokat még mélyebb és bensőségesebbé tenni. Azokat a sorsközöségi kapcsolatokat, melyek már évszázados multu tekintenek vissza, mikor is a Zrínyiek muraközi hadai Csáktornya várából siettek Kanizsa segítségére a török versz ellen, azokat a kapcsolatokat együttérzéseket, melyek a megszállás két évtizede alatt kötődtek össze bennünket, mikor a Muraközért és Csáktornyaért vívott revíziós harcokban Kanizsa ott állott az első sorban és ez a trianoni határon túli testvéri gondoskodás tudata mindig új erőt kölcsönözött Csáktornya népének és lehetővé tette, hogy göröngyös, megpróbáltatásokkal szegélyezett utját, dacolva mindennel, a magyar eszmék mellett tántoríthatatlanul kitartva tehette meg.

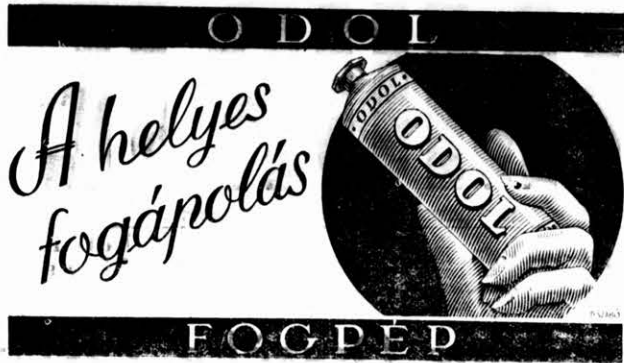
Ez legyen áldás mindazokra, akik nekünk e történelmi lényű ünnepnapot szerették és újra tronjára ültették itt Csáktornyán a magyar igazságot. Mert az igazság győzött, a reménység, két évtizedes vágyakozás valósággá lett és ma szívvel és lélekkel és nem parancsszóra ünneplünk és egész lényünkkel atérezzük annak a fenséges szónak az értelmét, hogy: szabadság.

NŐI ruhák, pongyolák és blouzok

hatalmas választékban vannak raktáron. — Kész mosó ruhák szép mintákban már P 16-26-tól kaphatók.

Schütz

Nagykanizsa - Zalaegerszeg



Átveszem az Országzászlót, ezen ereklyénket azzal a szent fogadalommal, hogy nemzeti trikolórnaknak, mint a multban is, csak dicsőséget fogunk szerezni. Azzal a fogadalommal veszem át, hogy itt fog lengeni örök időkre és országunk e délnyugati sarokbástyáján dacolni fog minden ellennel és nagy költőnk Zrínyi Miklós szavaival élek, melyek be lesznek vésvé örök mementőként e talpazatra, hogy földünket:

„Karddal szereztük, vérünkkel tartottuk meg és ha kell érte életünket is adjuk.”
Ezek után következtek a koszorúk: A m.

A díszfelvonulás

Közben a küldöttségek, csapatok, egyesületek felállottak a díszmenethez. Ő Fensége látható örömmel nézte végig, amint elvonultak előtte a kerékpáros leventék után elsősorban a Vitézi Rend, utána a tűzharcosok százada, majd a leventék, a járás különböző tüzoltótestületei, mint egy 500-an, utána a falvak küldöttségei saját zászlóik alatt, jelzőtáblákkal. Impozáns volt a gyári munkásság felvonulása, külön a férfiak, külön a nők, igen

kir. honvédség nevében a csáktornyai helyőrség parancsnoka, a Vitézi Rend nevében Perédy Nándor vámfelügyelő, a csáktornyai járás vitézi hadnagya, Zalavármegye közönsége nevében dr. Brand Sándor alispán, a csáktornyai MANSz hölgyek nevében Kovacsics Ella tanítónő, csoportelnök, a leventecapatok nevében a járási leventeparancsnok, a csáktornyai postások nevében Perjés István postafőnök és Csáktornya város közönsége nevében Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő, városbíró helyeztek el nemzeti szallagos, feliratos babérszuszorukat.

szépek voltak a magyar nemzeti ruhás leányok, azok közül is kitétek a zalaujváriak és az alsó-domborúiak, akik régi magyar és muraközi nemzeti viseletben jelentek meg. A levente leányok ma már Muraközben hatalmas számot képviselnek. A legyelmzett, példás rendben vonuló tisztelő tömeg hosszúsága meghaladta a három kilométert, viszont az összes megjelentek száma alacsony becslés szerint is túl volt a 20.000-en.

Az emlékjelvények kiosztása

Az ünnepély befejezése után Ő Fensége dr. vitéz József főherceg az Országzászló felállításának szervezése körül legtöbb érdemet szerzett dr. Krátky Istvánné, kormányfőtanácsos, nagykanizsai polgármester neje, V. Pecsornik Paula polg. isk. tanárnő, Kovacsics Ella tanítónő, MANSz csoportelnök, Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő, városbíró, Polesinszky Jenő m. kir. áll. tanító-

képezdei igazgató, Korentsy Endre városi főjegyző, Nagy Károly áll. polg. isk. igazgató, Matyán Lajos mérnök, Mik Károly közművelődési titkár, Schulteis Sándor szobrászművész, Kirchfeld Károly építőmester, Munczi Antal kályhámester, Antonovics Károly kőművesmester és Csáki Ferenc főkartésznek emlékjelvényeket osztott ki.

A díszbéd

Ezek után Ő Fensége kíséretével a Muraközi Néprajzi és Képzőművészeti Kiállítást tekintette meg a Zrínyi várbán, majd egy órákora a Zrínyi-szálló nagyerőműben egytálas közös ebédet vett részt.

Ezzel az ünnepség hivatalos része véget ért. A rendezők Legenstein Géza vezetésével várakozáson felül, kiválóan működtek, mindenütt a legnagyobb rend volt, semmi zavaró incidens nem

fordult elő. A nagy meleg és a szorongás miatt a Vöröskeresztes hölgyek özv. Halász Henrikné vezetésével 45 esetben nyújtottak első segélyt és több esetben orvosi segélyre is volt szükség, amit dr. Brodnyák Imre kórházigazgató nyújtott.

Még kell említenünk, hogy az Országzászlót Somogyi Marilla úrhölgy himezte nagy türelemmel és szeretettel.

A bokrétaünnepély

Délután fél 4 órákora a sporttelepen bokrétaünnepély volt, melyen úgyszólván Muraköz összes községei részt vettek.

Sajnos lapunk terjedelme nem engedi meg, hogy részletesen kiemeljük az egyes községek fiatalága által bemutatottakat s így csak általánosságban említhetjük meg, hogy a muraközi fiatalág nagy szeretettel és szorgalommal igyekezett feladatával megbirkózni. Láttunk szobrászabb magyar táncokat, hallottunk precíz előadott magyar és muraközi népdalokat, az ott megjelent nagy számú közönség sokat gyönyörködött és tapsolt kis művészeinknek.

Az előadást Ő Fensége vitéz dr. József Ferenc főherceg is megtisztelte magas látogatásával.

A bokrétaünnepélyt Mik Károly közművelődési titkár vezette sok türelemmel és körültekintéssel, a muraközi tanítók és tanítónők pedig megint megnutallták, hogy ők igazán a nemzet napzsámosai. Sok fáradságot és türelmet áldoztak, de szép eredményt is mutattak fel s arra büszkék lehetnek.

Különösen ki kell emelnünk a Modrovitsné Kutass Rozsi csáktornyai áll. el. iskolai tanítónő által betanított magyar díszpalotást, amit 16 pár táncolt. Művészünk Csáki Lili szép magyar motyumu szótóláncal járult hozzá, a zenét a Zrínyi csoport zenekara szolgáltatta.

Dravavásárhelyi születésű hazánk fia Loparits R. József pestszenterzsébeti áll. el. iskolai igazgató muraközi nyelven dicsérete egy fiatalágot. Egy

év alatt többet tettek, mint az egész 23 év alatt. Az egész világ lángban áll most nincs paradicsom, első a honvéd, de eljön a béke s akkor Muraközben megint paradicsom lesz.

Az esti takarodó

Este 9 órákora a Zrínyi vár teraszán fellobozott a tábornok és felsírt a tárogató meg a honvédkürt takarodója, a közelben pihető Zrínyi hősök bizonyára meghallották. Az énekkar is kitétt magáért s ezzel ez az örökké felejthetetlen szép nap véget ért.

A városi előjáráság kellő időben gondoskodott, hogy a közlekedésben semmi hiány ne álljon elő s így a sok ünneplő, akik majdnem az egész napot Csáktornyan töltötték, már reggel érezték a Ternava-partján a lacipecsenye, hurka, kolbász finom illatát.

Egy év...

Irta: Kovács Erzsébet.

Egy éve, örömtűzek égtek Muraközben. Egy éve, ezeréves jussunk ismerték el. Aratás volt éppen a nagy természetben. A magyar aratás is megértett itt a Muraközben. Mámoros örömben egy családdá váltunk, Nagy ünnep volt a Murán innen s Murán túl, Könnyes boldogságban nyomban elfeledtük, Mit hosszú évek során át szenvedtünk.

Húszonhárom évig e percre vártunk, Álomtalan éjjel százszor megálmodtuk: Hogy átmenve a Murahídon, találkozunk! S e reménység volt legszentebb imádságunk!

Aratás volt itt, nagy magyar aratás, Mert győzedelmeskedett a hit, az igazság! A közös nagy akarat, kemény kitartás, Meghozta gyümölcsét, boldog viszontlátást! Megtartotta szép Muraközt a Hazának, Népének hűsége, nagy ragaszkodása. Muraköz ősi földje, népének szíve Magyarország drága kettős rubintköve!

Azóta halkult a kacaj, kevesebb a nóta, Edes, szép hazánknak nagyobb lett a gondja. Alig ölelte szívére a visszatérte, Szeme messze, a fronton küzdőkre révedt.

Katona vonatok, kint vérzivatar, Ágyudübögs, harc, győztes harc! Itthon tán kisebb a kenyer s több a munka, De az egymásra talált testvér együtt maradt. De lesz még boldog, nagy magyar aratás! Lesz még mámoros örömben e nép s ország! Szébb jövőnkért most együtt dolgozunk

[küzdünk,
De a nagy hazában együtt ünnepelünk!

FŐVÁROSI NAGY TEXTILGYÁR KERES

azonnali belépésre több évi gyakorlattal bíró

perfekt férfi és női

szövmunkásokat

Elhelyezésekről és ellátásukról a gyár gondoskodik. — Ajánlkozásukat az eddigi munkahelyek és működés megjelölésével.

„GÉPI SZÖVŐ” jelégre
BALOGH Hírdetőbe Budapest V.,
Szent István-körút 9. címre kérjük.

A nagykanizsai kir. törvényszék.

P. 1050 1942.

Hirdetmény.

A nagykanizsai kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Bertin Ágoston csáktornyai kir. közigazgatási és pécsi kir. közigazgatási kamara 160 1942 k.jk. sz. határozatával feljogosította, hogy dr. Bertin József csáktornyai kir. közigazgató annak távolléte, vagy betegsége esetében helyettesítse és helyette az összes közigazgatási teendőket elvégezhesse. Nevezett közigazgatási teendők elvégzésében fogja megkezdeni, ha dr. Bertin József kir. közigazgató katonai szolgálatra bevonul, vagy megbetegszik.

Nagykanizsa, 1942 évi június hó 20. napján.
dr. Stur Dénes sk. kir. tszéki bíró.

P. H. A kiadvány hitelesül: ZALAI LAJOS sh. tisz.

Keresse
fel

Siófokot, a Balaton legszebb fürdőhelyét!
KERJEN PROSPEKTUS A FÜRDŐIGAZGATÓSÁGTOL.

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 5.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 13.

Csáktornya, 10. jula 1942.

Politički tjednik.
Zide saki petek.

Julius 9.

Svetimo spomendneva oslobodjenja Megyimurja!

To je pravi naš domaći megyimurski svetek, a prazmeti ga more samo on, šteri je preživljal tulko mok, kak naš megyimurski pobožen delaven i svojoj magyarskoj domovini veren narod. Nemremo i nečemo veruvati, kaj je te narod, lani toga dneva zabadav prelejal tulko suz veselja. Te svetek neje bil „beštelan“, nego narodil se i pokazal ga svetu megyimurski narod v svojoj duši. Ove suze veselja su više bile spodobne suzam dobre matere, štera se zna plakati i onda da su joj deca vesela, ne samo, da se žalostiju.

Zato su te materine suze — tak veliju spametni ljudi — više vredne, nego briljanti — dragi kameni.

Takši dragi kameni su cureli z oči našega naroda lani i letos pre sakoj paradi, šteru su priredili njegvi voditelji. Te dnevi su pokazali, da megyimurski narod ima rad onu svoju domovinu, za šteru je navek priznal, a i ve priznaje, da je to njegva prava „domovina“.

Svemoguć Bog je podelil v človečje srce čuda plemenitih lastovitosti, a med njimi jednu velku i čuda vrednu lastovitost, štera po naturi predira s človečje duše, a to je ljubav za domovinu.

Ovu diku ima samo človek, šteri zna za dušom misliti. Travica i živina živil tak, kak ju je Bog pod šteri zrak stvoril. Ili se rezvija, ili prepadne. Saki človek je prepazil, kaj delaju naše ftičice v jesen. Letiju po zraku naše lastavice, spravljaju se v čopore i držiju konferencije. Si su tam, mladi i stari ftičiki i da se odseliju, nikaj ne ostaviju za sobom. Nosiju sobom i svoje srce.

Samo jedini človek, šteri zna misliti, delati, nemre pozabiti svoju zgublenu domovinu. Človek nemre pozabiti onu zemlju, de se mu nuhala zibka, de ga mati s kušcom zbudila i de je z molitvom zaspal v svojoj maloj postelici. Srce ga vleče nazaj na onu zemlju, za šteru veli, da je njegva domovina ran tak, kak se mali ftiček bori v gnjezdu pod materine peruti. Daj mu se, lahko življenje, dobro delo, dneve prez brige, itak nabo srečen v ljudskoj zemli. Srce ga drugam vleče, k materi zemli v njegovu dragu domovinu. Takše je bilo življenje megyimurskoga naroda za ovih teških 23 let. Na svojem gruntu, na svojoj rodnoj zemli bilo mu je teži, kak da bi v rudniku olova kopal. Doma je bil, a itak je bilo se stranjsko koli njega. Obečevali su mu nebo i zemlju, a on je nosil železne okove. Pripovedali su mu za slobodu, a on je postal stranjski na svojoj zemli i nosil je

Posvečenje Orsačke Zastave

Paradnoga govora je držal Njegvo Visočanstvo vitez dr. József Ferenc Főherceg
20.000 ljudi je bilo na paradi

Spunilo se dugo i marljivo delo komisije za Orsačku Zastavu varaša Csáktornya. Došel nam je te lepi dan.

Što je pred tjeđen dni bil v Csáktornya na Horthy Miklós placu i potli neje bil tam, on se je mogel fest čuditi, kak se je se premenilo. Na početku placa su napravili lepoga fundamenta za zastavu, sredinu placa su navozili, zarobili z betonom i nasadili puno cvetja, a se to za jako kratko vreme, z velikim trudom komisije i z alduvanjem naroda.

Juliusa 8-ga je celi den bilo lepo vreme, ali proti večeru, da su otpirali megyimursku izložbu (to bomo ekstra napisali) se spustila fest ploha, pak je čuda ljudi strahom bilo, kaj na posvećenje Orsačke Zastave nabo lepo vreme, ali dragi naš Bog Magyara ima rad svojega naroda i nigdar ga ne ostavi i tak smo se juliusa 9-ga

zbudili na najlepše vreme.

S šnelugom na večer se dopelal Njegvo Kralevisko Visočanstvo vitez Dr. József Ferenc veliki herceg, dočekala ga menjša komisija s Pecsornik Ottom orsačkim oblegatom na čelu. Stana je dobil v starinskoj Pecsornikovoj hiži.

Varaš je već v jutro pred 6. vurom pun bil ludstva, Domaći ljudi i oni šteri su z bližih sel došli, već su hodali po varašu i čekali paradu. Na Horthy Miklós placu je Škvorc János namestni birov z velikim trudom i brigom kinčil hiže i placa. Do pol osme vure, dok se prošecija genula na banhof, je Horthy Miklós plac ves pun bil zastavi s cimrom i cvetjem, a i na sakoj hiži se vijala črlena, bela, zelena zastava, a dragi Bog Magyara nam je poslal lepo sunce i stem je pokazal svoje veselje nad megyimurskom paradom.

Parada na banhofu

O pol osmi vuri je genula prošecija na banhof v ovim redu: Leventi na biciklu, v narodnu farbu oblečeni kotači su lepo igrali za njim fejervergarska muzika, onda levente paradni cug, levente puce, fejervergari, deaki, Vitezki Red pod voditeljstvom vitez Peredy Nandora vitezčkoga hadnagya, a frontske soldate je vodil Kakossy Győző prvi notarijš zvnjiske općine, Zrinyi Grupa Vitezčkoga Reda, Trgovsko društvo Baross, Mestarsko društvo, puce v magyarskoj narodnoj nošnji, gospe Magyarskoga Ženskoga Društva i selske deputacije, štere su za toga dosle.

Gospe Magyarskoga Ženskoga Društva su bile skorom se v magyarskoj paradnoj opravi i tak su bile fajne kak da bile oživele one negdašnje vnlke gospe, šterih kipe vidimo po kasetaj.

Na banhofu na peronu su se postavili: komisija za Orsačku Zastavu pod voditeljstvom Pecsornik Ottó-a orsačkoga oblegata, od jaraša Dr. Vida Ferenc föszolgabiro, Dr. Szaraz István i Dr. Saághváry Ivan szolgabirovi, Vitezki Red, Frontski soldati, varaški zastupniki i poglavari pod voditeljstvom Korentszy Endre-a prvoga notarijša, gospe Magyarskoga Ženskoga Društva i dugi red pue v magyarskoj narodnoj opravi

Što je videl te gospe i naše fajne pucike, kak su lepe bile v magyarskoj narodnoj nošnji to nigdar nabo pozabil i bormeš fotografii su meli dosta posla.

Med tem su se dopelali cugi z Miksavára i Muraszerdahelya, puni z leventai, pucami v narodnoj opravi, fejervergari i drugim narodom, šteri je došel na paradu,

Ob poldeveti vuri se dopelal cug s Kanizse med velikim eljen kričom. Cuga su dočekali s Himnusom, Orsačku Zastavu su nosili štiri kanizski leventai, a kcoj su stale, kakti paradna straža v magyarskoj opravi Toth Teresi, Szentmikliši Marica, Salarics Mancsi i Munciné.

S Kanizse su došla jako čuda gospoda i gospe. Gospodu je vodil Dr. Kratky István polgármester a gospe njegva žena.

Kanizska gospoda su se postavila s zastavom pred stacionom, de je Pecsornik Ottó orsački oblegat i varaški birov pozdravil Dr. Kratky polgármestera z ovimi rečmi:

Presvetli Gospodin! V ime naroda varaša Csáktornya vas lepo pozdravljam se, šteri ste nam donesli najsvetešu našu narodnu Orsačku za-

ludске jarme.

„Što oče premeniti svoju domovinu, naj si srce premeni“, tak veliju naši pesniki, ali Bog je človeku dal samo jeno srce, a jeno srce more meti samo jenu domovinu!

Moremo meti radi sakoga človeka, ali saki orsag nemre biti naša domovina. Za sakoga naroda nemremo podnesti alduvanje.

„Za ludstvo celoga sveta je samo Jezus Kristus, naš Bog — človek, naš Zveličitel mogel hmeti. Človek hmerje za svoju decu, za svoju familiju, za svoju domovinu“ više človečje srce nen.re zdržati.

Kaj je domovina?

I sam Zveličitel se je plakal, da je kakti boži prorok gledal Jeruzalema, njegve hiže i naroda, šteri je bil odso-

djen, da mora propasti. Jeli se onda moremo čuditi, ako nam je naša domovina tak draga i tulko prerasila našem srцу?

Draga nam je, kajti se ono, za kaj je vredno živeti, moremo najti samo v domovini. Dragá nam je, kajti od domovine lepšega kinča nemremo najti.

Takšu domovinu je Bog dal megyimurskomu narodu na krilu svete magyarske domovine. Zato su tekle suze veselja, da se je megyimurje lani povrnulo k svetloj Materi i moglo se fraj gibati.

A naša Mati, Magyarska Domovina je ovu zemlju navek mela za svoje najdražešete dete i tak ju je rada imela a ima ju i den denes. A ran tak je i megyimurski človek imel Magyarsku navek za svoju domovinu. On govori svojega megyimurskoga jezika, ali v srцу mu je navek ljubav za njegovu magyarsku domovinu.

stavu na onu zemlju, štera je pretrpela tulko moke. Stanite na ovu zemlju i znajte, da ste došli med brate, šteri su Vam jako zafalni za se Vaše brige s šterimi nas je pomagala varaš Nagykanizsa onda, da smo preživeli teške cajte. Teh vremen ga bilo dosti i Vaša briga za nas nam je podpírala naše vufanje, kaj se bomo vćekali i denšnjega dneva. Bog Vas je dopelal med nas!

Dr. Kratkí se s svojim govoru zafalil za pozdrav, veli da su z veseljem došli med nas i donesli ovu zastavu, štera bo nam zasigurala naše bratstvo i bolšu budućnost.

Za njim je Polesinsky Jenő direktor preparandije, predsednik komisiije za Orsačku Zastavu pozdravil z lepim govorom kanizsance, v kojem je rekao, da je Megyimirje navek bilo magyarsko i bo ostalo, dok bo svet stal.

Paradni marš k meši

Dr. Kratký se s par lepíh reći zafalil, a onda se narod, šteri je do toga narasel na jako velki broj, spravil nazaj v prošeciju, ran tak, kak predi samo stem, kaj su kanizsanci s zastavom išli v sredini. Celim potem su muzike, jena za drugom igrale i tak su došli na Horthy Miklóš plac, de su pred fundamentom zastave napravili lepoga oltara, pred kojim je Pehm József, papinski prelat, opat plebanoš v Zalaggerszegu služil paradnu mesu.

Da se je meša hapila, je došel Njegov Kraljevsko Visočanstvo vitěz Dr. József Ferenc Főherceg. Znjim su došli vitěz grf Telekí Béla velikí ispan i Dr. Brand Sándor viceišpan Zalavármegyje.

Potli meše je Pehm papinski prelat posvetil Orsačku Zastavu, a zatem je Dr. Brand Sándor viceišpan držal govora.

Denes je delaven den — tak veli — ali v Megyimirju je denes najvećki svetek. Na te den se saki megyimurec s punim srcem zafalnosti obrne k oni palaći v Budaváru, onod je došla zapoved i njoj moremo zafaliti, kaj denes moremo svetkovati.

Pozdravla Njegov Visočanstvo Főhercega i zafali mu se, kaj je došel med nas, a kakti viceišpan Zalavármegyje prekaže Főhercegu ovoga naroda, odvetke Zrinyiovih soldatov, koji su obdelavali ovu zemlju, a poleg toga su s sablom braniji ovu svoju domovinu. Poslušali su reći Zrinyiove i vodiju pošteno kršćansko življenje. Denes su njihovi odvetki naši dični honvedi, šteri s svojimi velikimi borbami braniju našu domovinu.

Orsačka Zastava bo mesto, de bo ov narod Boga molil, te narod je pošten i pobožen i bo spunil svoje dužnosti v ovom orsagu. Prosil je božega blagoslova na Njegov Visočanstvo, na narod Megyimirja i na naše dične honvede, šteri braniju Magyarsku.

Zvršil je stem, da je ona granica šteru je Bog stvoril jakša od trianonske, kaj je Bog črez jezero let skup držal, ono ludi nemreju restepsti, a za tem je svoje reći i po megyimurskom jeziku raztolnačil narodu. Zatim je Keresztury Imre preparandist deklamiral verša „Hit“.

Za njim je Dr. Kratký polgármešter pozdravil Njegov Visočanstvo Főhercega, vitěz grf Telekí Béla fõispana i drugu gospodu. Veli da je vesel, kaj more biti na ovoj paradi, šteroj Megyimirje more zafaliti, kaj su se mu duše oslobodile.

Kaj smo senjali, se spunilo, varaš Nagykanizsa z veseljem daruje ovu zastavu, štera je znak jezero let stare domovine. Ona nas veže k jezero let staroj domovini i kaže nam pota.

Z veseljem da prek ovu zastavu, to je znak bratstva, ljubavi med temi varaši, cela ljubav varaša Kanizse je našita v nju. Nosi se brige i moke prešlih 22 let i se molitve za Megyimirje.

Govora je zvršil s Zrinyiovi rećmi: „Naj bantuvatí Magyara!“

Zatim su postavili stražu k zastavi i poleg molitve Vere Bože se zastava po malem, dostojno potegla gori. To gledati je genulo do srca i čuda ludi se plakalo.

Govor FŐHERCEGA

Zatim je došla najsvetleša točka parade. Govor Njegovoga Kraljevskoga Visočanstva vitěza Dr. József Ferenc Főhercega.

Najpredi je pozdravil gospodu i megyimurskoga naroda, onda govori za važnost Orsačke Zastave. Prvič — tak veli Főherceg — se pokazala pred oltarom. To je znak za nas se. Najlepši znak je oltar. Oltar je znak alduvanja i gori stajanja. I Megyimirje je bilo črez 22 leti nemí aldov. Čuti, kaj su Zrinyiovi alduvali. Szigetvár, Nagykanizsa, Csáktornya. Zrinyiove reći su ga potegle na njegovu starinsku zemlju.

Orsačke meje je narisal najvećki umetnik — Bog a magyarski vitězi je držiju. Zrinyiove reći i njegov duh su nevidlivi most, šteroga nabodo v luft pustili.

I gospodarski smo skup povezani. Skupno delo, skupni kruh i ljubav, to je ono, kaj nas skup veže pod zastavom Svetoga Stefana. Moramo skup držati, kajti ako bomo širom vlekli, onda nas bo Stalin prelada.

Orsačka Zastava se sveti v suncu, nove misli se rodiju, naj ide znami što oće v Noeovu barku, nju Bog ravna po velkoj vodi.

Kamen Čakovca! Naj bantuvatí Magyara! Te kamen nas skup drži i to je razum Orsačke Zastave, a ne izazivanje.

Duševeni mosti stojuju, a železni se zidaju.

Toga govora Főhercega su prijeli z najvećsim eljen kričom i pokanjem rok, a za njim je Dr. Kákossy Árpád Elek, bivši profesor visoke škole, vizitator duhovnoga stola, plebanoš v Kárádu, naš megyimurski sin po megyimurskom jeziku pozdravil Főhercega gospodu i naroda. Tu stojimo pod zastavom. Prošli smo dragoga Boga, koji je gospodar sega, naj nam da to zastavu i ve ju vidimo, kak se visoko vija.

Ova sveta zastava ima tri znake za pokolenje, za narod i za orsag. Prva zastava je sveti krst šteri nas vodi črez celo življenje, da moremo biti pošteni kršćeniki. druga zastava je sveta ferma, štera nas objači v našoj svetoj veri a tretja je da idemo v cirkvu prisegat vekivečnu vernost onmu, koga nam je Bog odredil za para.

Govori dale za zastavu kakti našega narodnoga znaka. Pripoveda reći našega velkoga pesnika Petőfi-a: „Magyarski narod je imel čuda grehov, ali njih je odslužil...“ Živil boš, ar živetí moráš“

Mirovna zapoved! Trianon! Triput ne! Je tak je. Triput ne! Magyarski narod nabo okrnjen, nabo podložen nikomu, i nabo siromak, kajti mu Bog pomaže.

A magyarski megyimurski narod naj bo pošten, srećen, pobožen i dober rodolub, kak to dragi Bog oće.

Za njim je Szabó Géza preparandist deklamiral verša: „Popevka zastave“, onda pak je Pecsornik Ottó, orsački oblegat, varaški biro, v ime varaša prek zel Orsačku Zastavu na čuvanje z ovim govorom:

V ime varaša Csáktornya s toplom zafalom jenlem prek na čuvanje ovu Orsačku Zastavu, šteru nam je daruval naš bratski varaš Nagykanizsa. Stem bode naše priateljstvo i više sto let stara bratska ljubav još globeša. Ta ljubav nas je vezala pred više sto let, da su se Zrinyiovi megyimurski soldati z našega grada požurili pomagati braniti Kanizsu proti turskom zlo, vezala nas je, da smo se borili za oslobodjenje Megyimirja i Nagykanizsa je za nami stala i pomagala nam. Ta ljubav nas je navek objačila v našoj teškoj moki.

Naj bodo blagosloveni si oni, šteri su pomagali k ovomu svetku i da je tu v Csáktornya magyarska pravica nazaj došla na svoje visoko mesto.

Zemem prek ovu zastavu s svetim obećanjem, da ju bomo, kak i negda, tak i ve, nosili samo na diku. Tu se bo vijala za navek, protivila se bo sakomu nepriatelju i reći velkoga našega pesnika Prinyi Miklósa bodo se obistinile.

„S sablom smo ju spravili, s krvi ju čuvamo i ako bo treba, damo za nju i naše življenje“.

Zatem su polagali na zastavu vence i to: V ime m. kr. honvedstva, zapovednik čakovskih trup.

V ime Vitězkoga Reda Perédy Nándor vitězki hadnagy.

V ime Zalavármegyje Dr. Brand Sándor viceišpan.

V ime Magyarskoga Ženskoga Društva Kovács Ella navučitelica.

V ime leventašov njihoov zapovednik.

V ime poštarov Perjész István sef pošte.

V ime varaša Csáktornya Pecsornik Ottó orsački oblegat, varaški biro.

Paradni marš.

Med tem su se trupe, deputacije i društva složila na paradni marš. Vidli smo, kaj je Njegov Visočanstvo Főherceg z veseljem gledal, kak su pred njim marširali najpredi leventi na kotačaj onda Vitezki Red., Frontski soldati, ženski leventi, fejevrgari celoga jaraša do 500 njih, za njimi selske deputacije svojimi zastavami i tablamí. Lepo su išli fabrički delavci, moški ženski saki za sebe, a osobito su lepe bile pucike v narodnoj nošnji, a med njimi najlepši moški izenške s Zalaujvára i Alsódomboru v starinskoj pravoj magyarskoj i megyimurskoj narodnoj opravi. Levente puce imaju tu v Megyimirju već velkoga broja. Išli su v najvećem redu, a cela prošecija je bila duga prek tri kilometre. Kak god slab šacamo naroda šteri je došel na paradu, bilo je ludstva prek 20.000.

Potli parade je Njegov Visočanstvo vitěz dr. József Ferenc Főherceg rezdelil spomen želencije med one šteri su se najveć trudili koli Orsačke Zastave i to:

Dr. Kratkí István žena polgármeštera Nagykanizsa, V. Pecsornik Paula profesorica purgarske škole, Kovács Ella navučitelica, voditeljica MANSZ grupe, Pecsornik Ottó orsački oblegat, varaški biro, Polesinsky Jenő direktor preparandije, Korentsy Endre prvi varaški notarijus, Nagy Károly direktor purgarske škole, Matyán Lajos inženjer, Kirchfeld Károly graditelj, Schultzeiz Sándor umetnik, Munci Antal pečar, Antonovics Károly zidarski mešter i Csiák Ferenc vrtlar su je dobili.

Paradni obed.

Zatem je Főherceg pogledal v starim Zrinyi gradu umetničku i narodnu izložbu, a ob jeni vuri je bil v velki sali Zrinyi hotela na skupnom obedu z jednom hranom.

S tem je službena parada bila svršena. Leģenstein Géza je s svojimi pomagaći držal reda i se po sot je se najlepše išlo, nigdi se ne nikaj hodoģa pripetilo. Zbog velke vroćine i stiske su gospe Črenoga Križa pod voditeljstvom gospe Halász Henriké morale 45 pot prvú pomoć dati, a par pot je bila potrebna i doktorska pomoć, to pak je zvršil Dr. Brodnyak direktor špitála.

Zabava na športišću.

Po polud ob 3.30 vuri je naša megyimurska mlajšina na športišću pokazala, kaj se do ve navčila. Skorom se megyimurske općine su mele resa v toj paradi.

Na našu žalost nemamo tulko placa, kaj bi mogli saku općinu za sebe pofaliti i tak samo po prek velimo, kaj se naša megyimurska mlajšina z velkom ljubavi i marljivo trsila. Vidli smo naše pucike i dečke, kak znaju lepo tancati magyarske i narodne tance, čuli smo jako lepe magyarske i megyimurske narodne popevke i oni šteri su je gledali su z veseljem pokali s šakami.

Na to parado je došel i Njegov Visočanstvo vitěz Dr. József Ferenc Főherceg.

Paradu je vodil Mik Károly sekretar za narodno prošvecivanje, a megyimurski navučiteli i navučiteljice su pak pokazale, da su oni pravi službeniki naroda. Čuda truda i vremena su potrošili, ali se moreju štimiti z onim, kaj su pokazali.

Osobito moramo pohvaliti magyarskoga plesa „Palotás“. Gospa Modrovitsné, Kutass Rozsi se puno trudila, dok je 16 parov navčila plesati. Naša umetnica Csáki Lili je sama zase jako lepo plesala, a igrali su Zrinyi muzikái.

Naš nedelski domorođec Loparits R. József školski direktor v Pestszenterzšebetu je z lepimi rećmi po megyimurskom jeziku pofalil to našu dobru mlajšinu i veli, da su za ovo leto već pokazali, nego črez celih prošlih 23 let.

Celi svet je v ognju, nega paradizoma, prvi je soldat, ali bo došel i mir i onda bo Megyimirje nazaj blaženo i cvelo.

Varaški poglavari su se v pravo vreme pobirgali, kaj je bilo dosti hrane i tak su naši mili megyimurci, šteri su celi den tu bili, već v jutro poznali finu duhu pećenke, čurek i klobasic, se se to peklo poleg Trnave.

Večer ob 9 vuri je bila muzika v starom gradu i stem je bil te lepí veseli den zvršen.

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 5.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 13.

Csáktornya, 10. jula 1942.

Politički tjednik.
Zide saki petek.

Julius 9.

Svetimo spomendneva oslobodjenja Megyimurja!

To je pravi naš domači megyimurski svetek, a prerazmeti ga more samo on, šteri je preživel tulko mok, kak naš megyimurski pobožen delaven i svojoj magyarskoj domovini veren narod. Nemremo i nečemo veruvati, kaj je te narod, lani toga dneva zabadav prelejal tulko suz veselja. Te svetek neje bil „beštelan“, nego narodil se i pokazal ga svetu megyimurski narod v svojoj duši. Ove suze veselja su više bile spodobne suzam dobre matere, štera se zna plakati i onda da su joj deca vesela, ne samo, da se žalostiju.

Zato su te materine suze — tak veliju spametni ljudi — više vredne, nego briljanti — dragi kameni.

Takši dragi kameni su cureli z oči našega naroda lani i letos pre sakoj paradi, šteru su priredili njegvi voditeli. Te dnevi su pokazali, da megyimurski narod ima rad onu svoju domovinu, za šteru je navek priznal, a i ve priznaje, da je to njegva prava „domovina“.

Svemogućí Bog je podelil v človečje srce čuda plemenitih lastovitosti, a med njimi jednu velku i čuda vrednu lastovitost, štera po naturi predira s človečje duše, a to je ljubav za domovinu.

Ovu diku ima samo človek, šteri zna za dušom misliti. Travica i živina žilv tak, kak ju je Bog pod šteri zrak stvoril. Ili se rezvija, ili prepadne. Saki človek je prepazil, kaj delaju naše ftičice v jesen. Letiju po zraku naše lastavice, spravljaju se v čopore i držiju konferencije. Si su tam, mladi i stari ftičeki i da se odseliju, nikaj ne ostaviju za sobom. Nosiju sobom i svoje srce.

Samo jedini človek, šteri zna misliti, delati, nemre pozabiti svoju zgublenu domovinu. Človek nemre pozabiti onu zemlju, de se mu nuhala zibka, de ga mati s kušcom zbudila i de je z molitvom zaspal v svojoj maloj postelici. Srce ga vleče nazaj na onu zemlju, za šteru veli, da je njegva domovina ran tak, kak se mali ftiček bori v gnjezdu pod materine peruti. Daj mu se, lahko življenje, dobro delo, dneve prez brige, itak nabo srečen v ljudskoj zemli. Srce ga drugam vleče, k materi zemli v njegovu dragu domovinu. Takše je bilo življenje megyimurskoga naroda za ovih teških 23 let. Na svojem gruntu, na svojoj rodnoj zemli bilo mu je teži, kak da bi v rudniku olova kopal. Doma je bil, a itak je bilo se stranjsko koli njega. Obečevali su mu nebo i zemlju, a on je nosil železne okove. Pripovedali su mu za slobodu, a on je postal stranjski na svojoj zemli i nosil je

Posvećenje Orsačke Zastave

Paradnoća govora je držal Njegov Visočanstvo vitez dr. József Ferenc Főherceg
20.000 ljudi je bilo na paradi

Spunilo se dugo i marljivo delo komisije za Orsačku Zastavu varaša Csáktornya. Došel nam je te lepi dan.

Što je pred tjeđen dni bil v Csáktornya na Horthy Miklós placu i potli neje bil tam, on se je mogel fest čuditi, kak se je se premenilo. Na početku placa su napravili lepoga fundamenta za zastavu, sredinu placa su navozili, zarobili z betonom i nasadili puno cvetja, a se to za jako kratko vreme, z velkim trudom komisije i z alduvanjem naroda.

Juliusa 8-ga je celi den bilo lepo vreme, ali proti večeru, da su otpirali megyimursku izložbu (to homo ekstra napisali) se spustila fest ploha, pak je čuda ljudi strahom bilo, kaj na posvećenje Orsačke Zastave nabo lepo vreme, ali dragi naš Bog Magyara ima rad svojega naroda i nigdar ga ne ostavi i tak smo se juliusa 9-ga

zbudili na najlepše vreme.

S šnelugom na večer se dopelal Njegov Kralevsko Visočanstvo vitez Dr. József Ferenc veliki herceg, dočekala ga menjša komisija s Pecsornik Ottom orsačkim oblegatom na čelu. Stana je dobil v starinskoj Pecsornikovoj hiži.

Varaš je već v jutro pred 6. vurom pun bil ludstva, Domači ljudi i oni šteri su z bližih sel došli, već su hodali po varašu i čekali paradu. Na Horthy Miklós placu je Skvorce János namestni birov z velkim trudom i brigom kinčil hiže i placa. Do pol osme vure, dok se prošecija genula na banhof, je Horthy Miklós plac ves pun bil zastavi s cimrom i cvetjem, a i na sakoj hiži se vijala črlena, bela, zelena zastava, a dragi Bog Magyara nam je poslal lepo sunce i stem je pokazal svoje veselje nad megyimurskom paradom.

Parada na banhofu

Ob pol osmi vuri je genula prošecija na banhof v ovim redu: Leventi na biciklu, v narodnu farbu oblečeni kotači su lepo igrali za njim fejervergarska muzika, onda levente paradni cug, levente puce, fejervergari, deaki, Vitezki Red pod voditeljstvom vitez Peredy Nándora vitezčkoga hadnagya, a frontske soldate je vodil Kakossy Győző prvi notariuš zvnjiske općine, Zrinyi Grupa Vitezčkoga Reda, Trgovsko društvo Baross, Meštarsko društvo, puce v magyarskoj narodnoj nošnji, gospe Magyarskoga Ženskoga Društva i selske deputacije, štere su za toga dosle.

Gospe Magyarskoga Ženskoga Društva su bile skorom se v magyarskoj paradnoj opravi i tak su bile fajne kak da bile oživele one negdašnje vnlke gospe, šterih kipe vidimo po kasetaj.

Na banhofu na peronu su se postavili: komisija za Orsačku Zastavu pod voditeljstvom Pecsornik Ottó-a orsačkoga oblegata, od jaraša Dr. Vida Ferenc jošolgabirovi, Dr. Szász István i Dr. Saághváry Ivan szolgabirovi, Vitezki Red, Frontski soldati, varaški zastupniki i poglavari pod voditeljstvom Korentsy Endre-a prvoga notariuša, gospe Magyarskoga Ženskoga Društva i dugi red puc v magyarskoj narodnoj opravi

Što je videl te gospe i naše fajne pucike, kak su lepe bile v magyarskoj narodnoj nošnji to nigdar nabo pozabil i bormeš fotografii su meli dosta posla.

Med tem su se dopelali cugi z Miksavára i Muraszerdahelya, puni z leventasi, pucami v narodnoj opravi, fejervergari i drugim narodom, šteri je došel na paradu,

Ob poldeveti vuri se dopelal cug s Kanizse med velkim eljen kričom. Cuga su dočekali s Himnusom, Orsačku Zastavu su nosili štiri kanizski leventasi, a kcoj su stale, kakti paradna straža v magyarskoj opravi Totl Teresi, Szentmikliši Marica, Safarics Mancsi i Munciné.

S Kanizse su došla jako čuda gospoda i gospe. Gospodu je vodil Dr. Krátky István polgármester a gospe njegva žena.

Kanizska gospoda su se postavila s zastavom pred stacionom, de je Pecsornik Ottó orsački oblegat i varaški birov pozdravil Dr. Krátky polgármestera z ovimi rečmi:

Presvetli Gospodin! V ime naroda varaša Csáktornya vas lepo pozdravljam se, šteri ste nam donesli najsvetešu našu narodnu Orsačku za-

ludске jarme.

„Što oče premeniti svoju domovinu, naj si srce premeni“, tak veliju naši pesnikii, ali Bog je človeku dal samo jeno srce, a jeno srce more meti samo jenu domovinu!

Moremo meti radi sakoga človeka, ali saki orsag nemre biti naša domovina. Za sakoga naroda nemremo podnesti alduvanje.

„Za ludstvo celoga sveta je samo Jezus Kristus, naš Bog — človek, naš Zveličitel mogel hmeti. Človek hmerje za svoju decu, za svoju familiju, za svoju domovinu“ više človečje srce nemre zdržati.

Kaj je domovina?

I sam Zveličitel se je plakal, da je kakti boži prorok gledal Jeruzalema, njegve hiže i naroda, šteri je bil odso-

djen, da mora propasti. Jeli se onda moremo čuditi, ako nam je naša domovina tak draga i tulko prerasila našem srцу?

Draga nam je, kajti se ono, za kaj je vredno živeti, moremo najti samo v domovini. Dragá nam je, kajti od domovine lepšega kinča nemremo najti.

Takšu domovinu je Bog dal megyimurskomu narodu na krilu svete magyarske domovine. Zato su tekle suze veselja, da se je megyimurje lani povrnulo k svetoi Materi i moglo se fraj gibati.

A naša Mati, Magyarska Domovina je ovu zemlju navek mela za svoje najdražešete dete i tak ju je rada imela a ima ju i den denes. A ran tak je i megyimurski človek imel Magyarsku navek za svoju domovinu. On govori svojega megyimurskoga jezika, ali v srцу mu je navek ljubav za njegovu magyarsku domovinu.

stavu na onu zemlu, štera je pretrpela tulko moke. Stanite na ovu zemlu i znajte, da ste došli med brate, šteri su Vam jako zafalnji za se Vaše brige s šterimi nas je pomagala varaš Nagykanizsa onda, da smo preživeli teške cajte. Teh vremen ga bilo dosti i Vaša briga za nas nam je podpirala naše vufanje, kaj se bomo včekali i denešnjega dneva. Bog Vas je dopelal med nas!

Dr. Krátky se s svojim govoru zafalil za pozdrav, veli da su z veseljem došli med nas i donesli ovu zastavu, štera bo nam zasigurala naše bratstvo i bolšu budućnost.

Za njim je Polesinsky Jenő direktor preparandije, predsednik komisiije za Orsačku Zastavu pozdravil z lepim govorom kanizsance, v kojem je rekeld, da je Megyimirje navek bilo magyarsko i bo ostalo, dok bo svet stal.

Paradni marš k meši

Dr. Krátky se s par lepih reči zafalil, a onda se narod, šteri je do toga narasel na jako velki broj, spravil nazaj v prošeciju, ran tak, kak predi samo stem, kaj su kanizsanci s zastavom išli v sredini. Celim potem su mužike, jena za drugom igrale i tak su došli na Horthy Miklós plac, de su pred fundamentom zastave napravili lepoga oltara, pred kojim je Pehm József, papinski prelat, opat plebanoš v Zalaezerszegu služil paradnu mesu.

Da se je meša hapila, je došel Njegvo Kraljevsko Visočanstvo vitěz Dr. József Ferenc Föherceg. Znjim su došli vitěz graf Teleki Béla veliki ispan i Dr. Brand Sándor viceišpan Zalavármegyje.

Potli meše je Pehm papinski prelat posvetil Orsačku Zastavu, a zatem je Dr. Brand Sándor viceišpan držal govora.

Denes je delaven den — tak veli — ali v Megyimirju je denes najveksi svetek. Na te den se saki megyimurec s punim srcem zafalnosti obrne k oni palači v Budaváru, odnod je došla zapoved i njoj moremo zafaliti, kaj denes moremo svetkovati.

Pozdravla Njegvo Visočanstvo Föhercega i zafali mu se, kaj je došel med nas, a kakti viceišpan Zalavármegyje prekaže Föhercegu ovoga naroda, odvetke Zrinyiovih soldatov, koji su obdelavali ovu zemlu, a poleg toga su s sablom braniji ovu svoju domovinu. Poslušali su reči Zrinyiove i vodiju pošteno kršćansko življenje. Denes su njihovi odvetki naši dični honvedi, šteri s svojimi velikimi borbami braniju našu domovinu.

Orsačka Zastava bo mesto, de bo ov narod Boga molil, te narod je pošten i pobožen i bo spunil svoje dužnosti v ovom orsagu. Prosil je božega blagoslova na Njegvo Visočanstvo, na narod Megyimirja i na naše dične honvede, šteri braniju Magyarsku.

Zvršil je stem, da je ona granica šteru je Bog stvoril jakša od trianonske, kaj je Bog črez jezero let skup držal, ono ludi nemreju restepsti, a za tem je svoje reči i po megyimurskom jeziku raztolnačil narodu. Zatim je Keresztury Imre preparandist deklamiral verša „Hit“.

Za njim je Dr. Krátky polgármešter pozdravil Njegvo Visočanstvo Föhercega, vitěz graf Teleki Béla foišpana i drugu gospodu. Veli da je vesel, kaj more biti na ovoj paradi, šteroj Megyimirje more zafaliti, kaj su se mu duše oslobodile.

Kaj smo senjali, se spunilo, varaš Nagykanizsa z veseljem daruje ovu zastavu, štera je znak jezero let stare domovine. Ona nas veže k jezero let staroj domovini i kaže nam pota.

Z veseljem da prek ovu zastavu, to je znak bratstva, ljubavi med temi varaši, cela ljubav varaša Kanizse je našita v nju. Nosi se brige i moke prešlih 22 let i se molitve za Megyimirje.

Govora je zvršil s Zrinyiovimi reči: „Naj bantuvati Magyara!“

Zatim su postavili strazu k zastavi i poleg molitve Vere Bože se zastava po malem, dostojno potegla gori. To gledati je genulo do srca i čuda ludi se plakalo.

Govor FÖHERCEGA

Zatim je došla najsvetleša točka parade. Govor Njegvoga Kraljevskoga Visočanstva vitéza Dr. József Ferenc Föhercega.

Najpredi je pozdravil gospodu i megyimurskoga naroda, onda govori za važnost Orsačke Zastave. Prvič — tak veli Föherceg — se pokazala pred oltarom. To je znak za nas se. Najlepši znak je oltar. Oltar je znak alduvanja i gori stajanja. I Megyimirje je bilo črez 22 leti nemi aldov. Čuti, kaj su Zrinyiovi alduvali. Szigetvár, Nagykanizsa, Csáktornya. Zrinyiove reči su ga potegle na njegovu starinsku zemlu.

Orsačke meje je narisal najveksi umetnik — Bog a magyarski vitózi je držiju. Zrinyiove reči i njegov duh su nevidlivi most, šteroga nabodo v luft pustili.

I gospodarski smo skup povezani. Skupno delo, skupni kruh i ljubav, to je ono, kaj nas skup veže pod zastavom Svetoga Stefana. Moramo skup držati, kajti ako bomo širom vlekli, onda nas bo Stalin preladal.

Orsačka Zastava se sveti v suncu, nove misli se rodiju, naj ide znami što oče v Noeovu barku, nju Bog kavno po velkoj vodi.

Kamen Čakovca! Naj bantuvati Magyara! Te kamen nas skup drži i to je razum Orsačke Zastave, a ne izazivanje.

Duševeni mosti stojiju, a železni se zidaju. Tođa govora Föhercega su priieli z najvešim eljen kričom i pokanjem rok, a za njim je Dr. Kákossy Árpád Elek, bivši profesor visoke škole, vizitator duhovnoga stola, plebanoš v Kárádu, naš megyimurski sin po megyimurskom jeziku pozdravil Föhercega gospodu i naroda. (Tu stojimo pod zastavom. Prošli smo dragoga Boga, koji je gospodar sega, naj nam da to zastavu i ve ju vidimo, kak se visoko vija.

Ova sveta zastava ima tri znake za pokolenje, za narod i za orsag. Prva zastava je sveti krst šteri nas vodi črez celo življenje, da moremo biti pošteni kršćeniki. druga zastava je sveta ferma, štera nas objači v našoj svetovj veri a tretja je da idemo v cirkvu presigat vekivečnu vernost onmu, koga nam je Bog odredil za para.

Govori dale za zastavu kakti našega narodnoga znaka. Pripoveda reči našega velkoga pesnika Petőfi-a: „Magyarski narod je imel čuda grehov, ali njih je odslužil . . .“ Žživet boš, ar živeti moráš“

Mirovna zapoved! Trianon! Triput ne! Je tak je. Triput ne! Magyarski narod nabo okrmjen, nabo podložen nikomu, i nabo siromak, kajti mu Bog pomaže.

A magyarski megyimurski narod naj bo pošten, srečen, pobožen i dober rodolub, kak to dragi Bog oče.

Za njim je Szabó Géza preparandist deklamiral verša: „Popevka zastave“, onda pak je Pecsornik Ottó, orsački oblegat, varaški biro, v ime varaša prek zel Orsačku Zastavu na čuvanje z ovim govorom:

V ime varaša Csáktornya s toplom zafalom jemlem prek na čuvanje ovu Orsačku Zastavu, šteru nam je daruval naš bratski varaš Nagykanizsa. Stem bode naše priateljstvo i više sto let stara bratska ljubav još gobleša. Ta ljubav nas je vezala pred više sto let, da su se Zrinyiovi megyimurski soldati z našega grada požurili pomagati braniti Kanizsu proti turskom zlo, vezala nas je, da smo se borili za oslobodjenje Megyimirja i Nagykanizsa je za nami stala i pomagala nam. Ta ljubav nas je navek objačila v našoj teškoj moki.

Naj bodo blagoslovljeni si oni, šteri su pomagali k ovomu svetku i da je tu v Csáktornya magyarska pravica nazaj došla na svoje visoko mesto.

Zemem prek ovu zastavu s svetim obećanjem, da ju bomo, kak i negda, tak i ve, nosili samo na diku. Tu se bo vijala za navek, protivila se bo sakomu nepriatelju i reči velkoga našega pesnika Prinyi Miklósa bode se obistinile.

„S sablom smo ju spravili, s krvi ju čuvamo i ako bo treba, damo za nju i naše življenje“.

Zatem su polagali na zastavu vence i to: V ime m. kr. honvedstva, zapovednik čakovskih trup.

V ime Vitézkoga Reda Perédy Nándor vitézi hadnagy.

V ime Zalavármegyje Dr. Brand Sándor viceišpan.

V ime Magyarskoga Ženskoga Društva Kovács Ella navučitelica.

V ime leventašov njihooov zapovednik.

V ime poštarov Perjész István sef pošte.

V ime varaša Csáktornya Pecsornik Ottó orsački oblegat, varaški biro.

Paradni marš.

Med tem su se trupe, deputacije i društva složila na paradni marš. Vidli smo, kaj je Njegvo Visočanstvo Föherceg z veseljem gledal, kak su pred njim marširali najpredi leventi na kotačaj onda Vitezki Red, Frontski soldati, ženski leventi, fejevergari celoga jaraša do 500 njih, za njimi selske deputacije svojimi zastavami i tablam. Lepo su išli fabrički delavci, moški ženski saki za sebe, a osobito su lepe bile pucike v narodnoj nošnji. a med njimi najboljši moški izenške s Zalaujvára i Alsódomboru v starinskoj pravoj magyarskoj i megyimurskoj narodnoj opravi. Levente puce imaju tu v Megyimirju već velkoga broja. Išli su v najveštem redu, a cela prošecija je bila duga prek tri kilometre. Kak god slabo šacamo naroda šteri je došel na paradu, bilo je ludstva prek 20.000.

Potli parade je Njegvo Visočanstvo vitěz dr. József Ferenc Föherceg rezdelil spomen želencije med one šteri su se največ trudili koli Orsačke Zastave i to:

Dr. Krátky Istváné žena polgármeštera Nagykanizsa, V. Pecsornik Paula profesorica purgarske škole, Kovács Ella navučitelica, voditeljica MANSZ grupe, Pecsornik Ottó orsački oblegat, varaški biro, Polesinsky Jenő direktor preparandije, Korentsy Endre prvi varaški notarjuš, Nagy Károly direktor purgarske škole, Matyán Lajos inženjer, Kirchfeld Károly graditelj, Schultzeiz Sándor umetnik, Munci Antal pečar, Antonovics Károly zidarski mešter i Csiák Ferenc vrtlar su je dobili.

Paradni obed.

Zatem je Föherceg pogledal v starim Zrinyi gradu umetničku i narodnu izložbu, a ob jeni vuri je bil v velki sali Zrinyi hotela na skupnom obedu z jednom hranom.

S tem je službena parada bila svršena. Legenstein Géza je s svojimi pomagači držal reda i se po sot je se najlepše išlo, nigdi se ne nikaj hudo-gospa pripetilo. Zbog velke vročine i stiske su gospe Crlenoga Kriza pod voditeljstvom gospe Halász Henriké morale 45 pot prvu pomoć dati, a par pot je bila potrebna i doktorska pomoć, to pak je zvršil Dr. Brodnyak direktor špitala.

Zabava na športišču.

Po poldan ob 3.30 vuri je naša megyimurska mlajšina na športišču pokazala, kaj se do ve navčila. Skorom se megyimurske općine su mele resa v toj paradi.

Na našu žalost nemamo tulko placa, kaj bi mogli saku općinu za sebe pofaliti i tak samo po prek velimo, kaj se naša megyimurska mlajšina z velkom ljubavi i marljivo trsila. Vidli smo naše pucike i dečke, kak znaju lepo tancati magyarske i narodne tance, čuli smo jako lepe magyarske i megyimurske narodne popevke i oni šteri su je gledali su z veseljem pokali s šakami.

Na to parado je došel i Njegvo Visočanstvo vitěz Dr. József Ferenc Föherceg.

Paradu je vodil Mik Károly sekretar za narodno prosvjećivanje, a megyimurski navučiteli i navučitelice su pak pokazale, da su oni pravi službeniki naroda. Čuda truda i vremena su potrošili, ali se moreju štimiti z onim, kaj su pokazali.

Osobito moramo pohvaliti magyarskoga plesa „Palotas“. Gospa Modrovitsné, Kutass Rozsi se puno trudila, dok je 16 parov navčila plesati. Naša umetnica Csáki Lili je sama zase jako lepo plesala, a igrali su Zrinyi mužikái.

Naš nedelski domorođec Loparits R. József školski direktor v Pestszenterzšébetu je z lepimi reči po megyimurskom jeziku pofalil to našu dobru mlajšinu i veli, da su za ovo leto već pokazali, nego črez celih prošlih 23 let.

Celi svet je v ognju, nega paradizoma, prvi je soldat, ali bo došel i mir i onda bo Megyimirje nazaj blaženo i cevalo.

Varaški poglavari su se v pravo vreme pobrigali, kaj je bilo dosti hrane i tak su naši mli megyimurci, šteri su celi den tu bili, već v jutro poznali finu duhu pečenke, čurek i klobasic, se se to peklo poleg Trnave.

Večer ob 9 vuri je bila mužika v starom gradu i stem je bil te lepi veseli den zvršen.

Angora

gyapjasnyulak kaphatók

Angorski

zajci z vonom dobiju se

Alsómuraközi Angoranyultenyésztőben
PERLA K, Főutca 68.**Taborski glasi****Sovjetska fronta**

Kak smo se toga nadjali, na sovjetskoj fronti se nemška ofenziva hapila i ide se na velikom. Prvi korak je bil Sebastopol. Od kraja su nemci glasili, da imaju 50.000 sovjetskih zaroblenikov, a dok su varaša i grada počistili se broj zaroblenikov nabral 97.000.

Več v četrtak prešloga tjedna su nemci glasili, da se ofenziva hapila na širokoj fronti na sredini i proti jugu. Do sobote se fronta rezširila na 300 kilometrov i več su nemci dalko napre žišli. V nedelu več pišeju, da su 80 kilometrov napre i med Charokovom i Murszkom su sovjetske trupe potukli i čuda njih zaokružili. V pondelek več su pak dale predrli frontu i dale zašli prek vode Don i to na više mesta. Don voda je jako široka, velki kunjst i velka moka je bilo prek zajti.

Do srede, veii nemški glas, več su zavzeli velkoga fabričkoga varaša Vorovježa i den na den raste broj zaroblenikov i matriala.

Sovjeti stalno javčeju za englesku pomoč, ali kak se vidi ta pomoč je samo v lufiu i na paperu. Veliki voditelj nemškoga naroda je na prtuletje v jenim svojim govoru rekel, da bo letos vništil prokletoga bolševizma i bormes se bodo njevge reči na fletnom obistinile.

Engleska fronta.

Na toj fronti je najnovše, kaj su nemške podmorne ladje vtopile na Severnom Ledenom Morju 28 trgovačkih i jenu američku tešku tabornu ladju. Te ladje su skup z drugimi vozile z amerike sovjetam taborskoga matriala. Štere ladje se nesu vtopile, one su vušle i ve je nemške podmorne ladje naganjaju po morju.

Nemški avioni i dale bombarderaju Engleske varaše.

Afrička fronta

Na početku tjedna su nemške i taljanske trupe došle več do 100 kilometrov blizo Aleksandrie, stalno bombardiraju va-

**ŽENSKE
oprave, šlafroke i bluže**

jako čuda za zbirati v štacunu. Gotove - oprave za prati, lepe muštre se dobiju več od 16'26 pengő dale.

Schütz

Nagykanizsa - Zalaegerszeg

raše Aleksandriu, Suez i Port Said, a engleske ladje, štere su bile na Srednjem Morju pred Aleksandriom su črez Suezki Kanal nekam vušle,

Hirdetmény.

Intézetünk 1942. évi április hó 25-én megtartott rendes közgyűlésének határozata értelmében az egyenként öt pengő (50 dinár 200 korona) névértékű részvényeink névértékét — a tartalék alapok terhére — egyenként 10 pengőre emelte fel.

Felhívjuk részvényeseinket, hogy részvényeiket intézetünknel 1942. július 31-ig — lebélyegző svégett — mutassák be.

Csáktornya 1943. július 10.

**Csáktornyai-Muraközi Takarékpénztár
Csáktornya.****Legjobb minőségű
rum-, likőrök és málnaszörp kapható****N a j b o l š i
rum, likeri i málinov sok se dobi pre****Borlay Endréné**„Sabaria“ rum- és likőr gyárában
Szombathely, Thököly Imre utca 71. sz.
Telefon: 10-68.**9.— P-ért nyaralhat****A NEMZETI SZÁLLÓBAN**

BALATONBOGLÁRON főszezonban, három elsőrendű étkezéssel.

Fürdőkabin strandhasználattal. — Folyóvizet szobák.

Ruháit festesse, tisztítsa**Oprave farbati, čistiti pre****Pálcsicsnál****Csáktornyai Fiók:**

Horthy Miklós tér 9.

Csáktornyai kir. Járásbíróóság.Pk. 4358 2
1942.**Hirdetmény.**

A csáktornyai kir. járásbíróóság közhírré teszi, hogy Novák Péterné sz. Horváth Magdolna drávaszentiváni 125 sz. alatti lakos részéről a 28000 1919 I. M. sz. rendelet 2 §-ának 1. pontja alapján elterjesztett kérelme folytán az állítólag eltűnt Novák Péter, aki 1888 évi július 26-án született Felsőpusztafán, atyja Novák István, anyja Lebecz Cecília r. kath. vallásu, nős Horváth Magdolnával, házasságából egy gyermek született, aki 1939. évben meghalt, 1915 jan. 15-én mint népfelkelő vonult be a volt cs. és kir. 48. gyalogezred pétézszalóaljához, ahonnan 1915. évi apr. 11-én vonult ki az orosz hadszíntérre és az 1915. évi majusi elotérésnél orosz hadifogságba került, azóta életjelt magáról nem adott, volt felsőpusztafai lakos holtaknyilváníttása iránt az eljárást a mai napon megindította.

Az eltűnt részére dr. László Béla csáktornyai ügyvédet rendeli ki ügygondnokul.

Felhívja a kir. járásbíróóság mindazokat, akik az eltűnt életbenlétéről, tartózkodó helyéről, halálának, vagy eltűnésének körülményéről, vagy a holtaknyilváníttás szempontjából fontos egyéb körülményekről, így különösen arról bírnának tudomást, hogy az eltűnt a hirdetményben jelzett időn túl még életben volt, ezt a bíróságnak kifüggesztéstől számított 60 napon belül jelentésk be.

Amenyiben a fenti időpontig bejelentés nem érkezik, úgy a bíróság egyéb tények alapján fog a holtaknyilváníttás kérdésében határozni.

Csáktornya, 1942. évi március hó 16. napján.

Dr. Csörtő Károly s. k.
kir. járásbíró.

A kiadvány hitelűl

Németh
díjnok.**APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI**

Apróhirdetések díja szavankint 10 fillér. — A vastagon nyomott szó kettőnek számít. Legkisebb hirdetés díja 1 P.

Vendéglőt vagy hasonlót bérbvvenék. Cim a kiadobén.**Eladó** egy 4 H. P. MÁV **gőz c s e p l ő** és egy ugyancsak 4 H. P. golyós csapágyas csepőgarnitúra szintén MÁV. Érdeklődni, Alsólendva Horthy Miklós utca 1.**Bérbeadó** egy 4 sz. teljesen jó karban levő csepőlokomobilt, esetleg bérbeveszek egy használható csepőszekrényt. Ajánlatok: Fuss Csáktornya, Pitomacsa 15.**Dam z rende** tisztodobroga kotla za mlatiti broj 4 ili zemem zrende dobru mlatilku. Pitati: Fuss Csáktornya, Pitomacsa 15.Felelős szerkesztő: Pecsornik Ottó
Felelős kiadó és laptulajdonos: Pecsornik Ottó
Nyomta: Muraközi Katolikus Könyvnyomda — Csáktornya
Nyomásért felel: Sárcz Antal.